

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Táboře rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Ondřeje Kubů a přísedících Mgr. Luboše Jedličky a Mgr. Marie Pěchové v hlavním líčení konaném dne 24. 9. 2018

takto:

Obžalovaný

██████████ narozen ██████████ v Táboře, servisní technik, trvale bytem ██████████

uznává se vinným, že

dne **23. 12. 2017** v době od 21.15 do 21.20 hodin v Sezimově Ústí II., okres Tábor, v ██████████
██████████ – naproti domu ██████████, před bývalým novinovým stánkem, pod vlivem alkoholu, za přítomnosti nejméně tří osob, fyzicky napadl ██████████ nar ██████████ a to úderem pěstí do obličeje, po němž poškozený upadl na zem, a způsobil mu tak oděrky na temeni hlavy, podkožní krevní výron na horním víčku levého oka zevně, zlomeninu těla dolní čelisti vpravo v místě šestého zubu, zlomeninu kloubního výběžku dolní čelisti vlevo, která zasahuje do svalového výběžku, zlomeninu zadní stěny levé čelistní dutiny a otřes mozku, čili těžké zranění s obvyklou dobou léčení kolem 8 týdnů,

tedy

dopustil se veřejně a na místě veřejnosti přístupném výtržností tím, že napadl jiného, jinému úmyslně ublížil na zdraví, a způsobil tak těžkou újmu na zdraví,

čímž spáchal

přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku,
zločin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1, 3 trestního zákoníku,

Shodu s prvopisem potvrzuje Stanislava Basíková.

a odsuzuje se

podle § 146 odst. 3 trestního zákoníku za užití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k **úhrnnému trestu odnětí svobody v délce 24 (dvacet čtyři) měsíců.**

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému výkon uloženého trestu podmínčně odkládá na zkušební dobu v délce **28 (dvacet osm) měsíců.**

Podle § 82 odst. 2 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá přiměřená povinnost v průběhu zkušební doby podle svých sil uhradit škodu trestným činem způsobenou.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu se obžalovanému ukládá povinnost **zaplatit na náhradě škody** poškozené společnosti **Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky, IČ 41197518, se sídlem Praha 3 - Vinohrady, Orlická 4/2020, částku 39.396 Kč.**

Odůvodnění:

1. Dokazováním v hlavním líčení byl zjištěn skutkový stav tak, jak je popsán ve výrokové části tohoto rozsudku.

I. Důkazní situace

2. Tento skutkový stav byl zjištěn z výsledku obžalovaného a jeho výpovědi z přípravného řízení, která byla čtena podle § 207 odst. 2 trestního zákoníku, dále z výsledku poškozeného [redacted] a svědků [redacted] a [redacted] se souhlasem stran byl čten úřední záznam o podaném vysvětlení [redacted]. Provedeny byly rovněž listinné důkazy, z nichž do popředí vystupují úřední záznam o zásahu hlídky Městské policie ze dne 23. 12. 2017 č. j. [redacted] - Z, včetně DVD záznamu dokumentujícího zásah hlídky, úřední záznam Policie ČR, Obvodního oddělení Sezimovo Ústí ze dne 17. 1. 2018 týkající se vyhodnocení záznamu kamer z městského kamerového systému, lékařské zprávy, omluva obžalovaného a podklady pojišťovny. Slyšení byli rovněž oba znalci, kteří k věci podávali znalecké posudky - MUDr. Zdeněk Šenkýř a As. MUDr. David Vajtr, Ph.D. Významnými důkazy jsou rovněž osobní výkazy obžalovaného.
3. Pro úplnost soud dodává, že zamítl návrh obhajoby na doplnění dokazování revizním znaleckým posudkem – z obou znaleckých posudků a výsledku znalců totiž zcela nepochybně vyplývají možné mechanismy vzniku zranění poškozeného, revizní znalecký posudek by nemohl přinést nové skutečnosti, neboť podstatou argumentace obhajoby není pochybnost o vzniku zranění poškozeného, ale otázka pravděpodobnosti jednotlivých mechanismů vzniku zranění.
4. Soud po zhodnocení provedených důkazů dospěl k závěru, že má k dispozici dostatečný důkazní materiál, který mu dovoluje ve věci rozhodnout.

II. Skutková zjištění

5. **Obžalovaný** [redacted] připustil, že mezi ním a poškozeným došlo k potyčce, avšak popřel, že by to byl on, kdo mu způsobil zlomeninu čelisti.
6. Ke skutkovému ději se obžalovaný vyjádřil velmi podrobně, byť do značné míry rozporně ve vztahu k popisu skutku, který udal v přípravném řízení. Ostatně již na tomto místě je nezbytné zdůraznit, že střet mezi poškozeným a obžalovaným nepopisuje, s výjimkou obžalovaného, žádná z přítomných osob, buď mu nevěnovaly pozornost (svědek [redacted] a otec poškozeného), nebo si nic nepamatují (poškozený), nebo se vše seběhlo tak rychle, že zůstalo bez povšimnutí, jak se poškozený ocitl na zemi (svědkyně [redacted]). Pro posouzení skutkového děje jsou proto stěžejní nepřímé důkazy a také věrohodnost jednotlivých „účastníků šarvátky“.
7. K samotnému útoku obžalovaný uvedl, že inkriminovaného dne se s kamarádem [redacted] domluvil, že půjdou „na pivo“. Sešli se v hospodě [redacted] kde si dali pár pív,

Shodu s prvopisem potvrzuje Stanislava Basíková.

on poté pil drinky (jeden, dva), poté si šli koupit do večerky cigarety a on se rozhodl, že doprovodí kamaráda domů. Zastavili se u trafiky, kde kouřili a povídali si. Náhle si všimli příchodu dvou mužů, upoutal je hluk, kteří opilí muži dělali. Když prošli kolem nich, jeho kamarád je okřikl, aby se ztišili. Na to muži reagovali tak, že se otočili, zakopli a spadli. Samotný pád popisuje obžalovaný tak, že jak se oba muži vzájemně drželi za ramena tak, jak se otočili, strhli se vzájemně na zem. Starší muž spadl na mladšího. Poté starší z mužů šel k jeho kamarádovi, pokřikoval, vadilo mu, že je [redacted] okřikl, a strkali se. Následně se do šarvátky chtěl připojit i poškozený, obžalovaný se však rozhodl, že v tom kamaráda „nenechá“. Zastoupil proto poškozenému cestu, ten jej „vzal za flígr“ a on se v reakci na to instinktivně ohnal. Poškozenému řekl, ať zůstane ležet, že to bude lepší, nato přijela policie.

8. Obžalovaný pád poškozeného popisoval poměrně obšírně, několikrát opakoval, že zavravoral a upadl. Samotný popis úderu a pádu několikrát změnil, neustále jej upřesňoval a vysvětloval. Nikoli nezajímavé je pojetí obžalovaného ve výkladu jeho chápání úderu pěstí, které se značně liší od obecného pojetí. Ve své výpovědi tak popisuje, že poškozeného udeřil pravou rukou na levou stranu obličeje, neměl ale sevřenou pěst, ani poškozenou nedal facku. Udeřil jej klouby ruky, tak ostatně chápe ránu pěstí, tedy to, že je úder veden klouby ruky, ruka nemusí být sevřená. Poškozený zavravoral a spadl na zem, ne však na obrubník, ale na chodník „na plocho“. Následně doplnil, že je možné, že se udeřil obličejem o zem. Při pádu se poškozený přetočil, udeřil se tvář o zem, ale spadl na bok. Následně upravil, že spadl na břicho, ale stranou obličeje na zem, nespadol na bok.
9. Nakonec obžalovaný doplnil, že se jednáním poškozeného cítil ohrožen, byl opilý a chytil jej „za flígr“. Už jen to, jak přicházel, vravoral, byl z něj cítit alkohol, v něm vyvolávalo pocit ohrožení, nechtěl, aby ti dva napadli jeho kamaráda.
10. Již na tomto místě však soud považuje za nezbytné zdůraznit, že výpověď obžalovaného neshledává příliš věrohodnou. Obžalovaný sice zpočátku vypovídá poměrně spontánně, jeho popis skutkového děje je uvěřitelný, logický a bez vnitřních rozporů. Nicméně v okamžiku, kdy obžalovaný ve výpovědi soustředí na samotný střet mezi ním a poškozeným je jeho výpověď kostrbatá, objevují se v ní rozporná tvrzení, která velmi často vysvětluje nepochopením ze strany soudu, neustále mění podrobnosti skutkového děje a v neposlední řadě i z jeho projevu je patrná až křečovitá snaha vše vysvětlit tak, aby jeho pozdější tvrzení byla v souladu s těmi dřívějšími, což však s ohledem na jejich vzájemný nesoulad není možné. Soud proto neuvěřil obžalovanému nový popis skutkového děje, naopak změna jeho výpovědi je nevěrohodná, v některých pasážích až neuvěřitelná. Za zmínku stojí především křečovitá snaha vysvětlit, že úder pěstí nebyl vlastně úderem pěstí, ale úderem uvolněnou rukou, kdy tvář poškozeného zasáhl „plochou kloubovou“, tedy zcela odlišně od toho jak je běžně chápán úder pěstí. Ostatně neustále se mění i popis pádu, kdy poškozený měl nejprve po ráně pěstí prostě spadnout na zem, až po poslední verzi, kde je popis značně košatější, poškozený vravorá, otáčí o sto osmdesát stupňů kolem vertikální osy těla, aby dopadl zády k obžalovanému, který jej ale neudeřil příliš silně, měl-li jej udeřit toliko nesevřenou rukou. Obžalovaný de facto popisuje až groteskní pád poškozeného, který ale v té době byl velmi opilý, tedy koordinace jeho pohybů byla značně narušená, dokonce natolik, že v krátké době předtím měl při otočení, vedouce se se svým otcem za ramena, upadnout, ale přesto by měl být schopen v podání obžalovaného téměř baletních figur. Nelze také neupozornit, že i samotný projev obžalovaného se v průběhu jeho výpovědi mění, od prostého líčení průběhu událostí, při nichž jak výše uvedeno působí velmi spontánně, ovšem při popisu samotného střetu obžalovaný, byť soud nepřehlédl četnost doplňujících dotazů, není schopen vypovídat již přirozeně, velmi často se v jeho projevu objevují až defenzivní reakce (např. časté „nevím“, „nemohu to vědět“ či zjednodušování) a snaha vyhnout se přímé odpovědi.
11. Průběh samotného střetu neosvětlují ani další svědci. [redacted] kamarád obžalovaného, popisuje prakticky výhradně první část událostí – tedy společně strávenou část večera s obžalovaným, setkání s poškozeným a jeho otce, kdy i on se zmiňuje o halasném opileckém

chování obou mužů. Shodně s obžalovaným popisuje tedy nejen důvod, proč byly na místě střetu, ale i to, že on okřikl muže pro jejich hluché chování a reakci otce poškozeného. Svědek vypověděl, že poté, co muže okřikl, ti se otočili, drželi se kolem ramen, zavrávali a upadli na zem, starší z dvojice upadl na mladšího. Následně k němu přistoupil starší z mužů a došlo k potyčce, strkali do sebe, „proběhla tam i facka“, blíže si to nepamatuje, vše proběhlo velmi rychle. Ke střetu mezi obžalovaným a poškozeným však uvedl pouze, že si všiml, že se k němu poškozený blíží, ale více neviděl, a když „se doprali“ byl poškozený již na zemi, a krátce nato přijela i policie.

12. Stejně tak je z hlediska projednávaného skutku nevýznamné svědectví [redacted] otce poškozeného. Svědek sice potvrdil, že inkriminovaného dne byli se synem v hospodě, večer, pravděpodobně kolem deváté, se střetl s někým dalším. Z celé potyčky si vybavuje toliko to, že se s někým držel za klopy a postrkovali se, mohli padnout i facky. Více si však nvybavuje, neboť byl poměrně opilý. K šarvátce mezi poškozeným a obžalovaným si vybavuje akorát to, že se [redacted] (poškozený) s někým pral, ale více neví.
13. Svědkyně [redacted] rovněž do obrazu skutkového děje nevnese příliš světla, ani ona totiž v klíčovém okamžiku, kdy mělo dojít k útoku obžalovaného na poškozeného, nevěnovala oběma mužům pozornost. K průběhu potyčky uvedla, že vše vyprovokovali poškozený a jeho otec. Svědek [redacted] muže okřikl, protože byli velmi halasní, starší z mužů na to zareagoval tak, že začal provokovat a nakonec došlo k šarvátce mezi [redacted] a starším z mužů, byla to spíše strkanice. Střet mezi poškozeným a obžalovaným byl velmi rychlý, sama netuší, jak se to přesně stalo. Obžalovaný se snažil zabránit poškozenému, aby se vmísil do potyčky jeho otce s [redacted] „jakoby ho nějak odstrčil“ a poškozený spadl na zem. K pádu poškozeného uvedla, že podle ní upadl na zadek a záda, na chodník, ale ne na obrubník, byl hodně opilý, motal se. Ostatně svědkyně také doplnila, že ještě „než to všechno začalo“, oba muži se do sebe zamotali, zakopli a upadli na zem, starší muž spadl na poškozeného a byl to ošklivý pád.
14. Ani poškozený [redacted] si průběh skutku nepamatoval, byl velmi opilý, ví v podstatě jen to, že se probral na zemi a někdo mu řekl, že má zůstat ležet. Poškozený dále popsal průběh léčby a následně se vyjádřil i k jednání s obžalovaným, uvedl, že uzavřeli mimosoudní dohodu, avšak obžalovaný mu dosud ničeho nezaplátil.
15. K věrohodnosti svědků soud dodává, že vzhledem k opilosti všech aktérů je pochopitelné, že si prožitý děj příliš nvybavují. Je sice pravdou, že lze mít určité pochybnosti o tom, zda poškozený a jeho otec skutečně upadli, neboť tato změna výpovědi se skutečně u svědků [redacted] a [redacted] objevuje až v hlavním líčení a jakkoli jsou jejich výpovědi z přípravného řízení procesně nepoužitelné, nelze jich zcela přehlédnout ve vztahu k hodnocení věrohodnosti obou svědků, byť na druhou stranu je nelze ani přeceňovat. Koneckonců zjevnou neochotu celou věc řešit totiž projevili všichni účastníci této šarvátky již při zásahu hlídky městské policie. Z úředního záznamu a zejména z videozáznamu dokumentující tento výjezd je to více než zjevné.
16. Je zcela nepochybné, že dne 23. 12. 2017 utrpěl poškozený poměrně závažná zranění, konkrétně zlomeninu těla dolní čelisti vpravo v místě šestého zubu, zlomeninu kloubního výběžku dolní čelisti vlevo, která zasahuje do svalového výběžku, zlomeninu zadní stěny levé čelistní dutiny a otřes mozku, vedle toho poškozený utrpěl ještě podkožní krevní výron na horním víčku levého oka zevně a oděrky na temeni hlavy. Tato zranění jsou objektivizována lékařskými zprávami a rovněž zjištěními obou znalců.
17. Jak již soud uvedl výše, výpověď obžalovaného není zcela věrohodná, stěžejní otázkou je však především mechanismus vzniku zranění poškozeného. Jakkoli totiž soud neuvěřil změně výpovědi obžalovaného, tedy je přesvědčen, že obžalovaný skutečně udeřil poškozeného pěstí, a to v běžně vnímaném smyslu tohoto výrazu, s ohledem na stěžejní argument obhajoby nelze přehlédnout význam mechanismu vzniku zranění.

18. Zásadním východiskem pro posouzení příčin vzniku zranění je shodný závěr obou znalců, že ke zlomenině čelisti muselo dojít působením násilí na kost s tím, že byl způsoben úderem tupým předmětem, tedy nejpravděpodobněji pěstí, ale i při pádu loktem, ramenem či kolenem na tvář poškozeného. Intenzita násilí tedy musela být větší, co do směrového působení síly se znalci rovněž shodli, že vektor síly zpravidla působí zleva doprava, tedy opačně, než dovozuje MUDr. Šenkýř v tomto případě, nicméně důvodem proč určil vektor síly znalec opačně, odůvodnil posunem zlomeniny doleva, tedy přesně proti působení síly, jak by vyplývalo ze závěrů znalce MUDr. Vajtra, který je proto zjevně v rozporu se základními fyzikálními principy. Nelze sice nikterak rozporovat, že skutečně nelze vyloučit vznik zlomeniny i jiným mechanismem, avšak v tomto případě je takový průběh skutkového děje jen stěží představitelný. I za situace, kdy soud plně akceptuje výpovědi obžalovaného a svědků [REDAKCE] a [REDAKCE] jako pravdivé ohledně předchozího pádu poškozeného, nelze si nepovšimnout, že při popisované situaci, tedy kdy se dva silně podnapilí muži vedou kolem ramen a vzájemně se strhnou na zem, byť by upadli, jen stěží by otec poškozeného mohl na poškozeného upadnout tak, aby jej zasáhl loktem, ramenem, nejkulí kolenem. Takový pád by byl velmi krkolomný, znamenal by jisté zapletení se obou těl dohromady, a soud zcela jednoznačně pochybuje, že by se následně poškozený zvedl a šel se zapojit do rvačky. Síla působící na čelist poškozenému v důsledku pádu [REDAKCE] na obličej poškozeného by totiž musela být velmi silná, aby došlo ke zlomenině čelisti, poškozený by byl jistě otřesen. Na tomto místě je nezbytné zdůraznit videozáznam hlídky policie, poškozený na něm není příliš uválený, ušpiněný a opakovaně se dotýká zjevně bolestivé čelisti, příliš nekomunikuje a působí velmi „utlumeně“, naopak z výpovědi svědkyně [REDAKCE] vyplynulo, že by poškozený, toho času, při akceptaci námitek obhajoby, se zlomenou čelistí po pádu ramena (kolena nebo lokte) otce na jeho tvář, byl ten agresivnější („zapálenější“). Nelze také přehlédnout, že ačkoli má plnovous, není jeho obličej kryt šálou či límcem a soud pochybuje, že by při obhajobou naznačovaném mechanismu vzniku pádu nebyly na jeho obličej oděrky, které ale na tváři (resp. její vousy nezakryté části) nejsou patrné, jak vyplývá z videozáznamu. Závěrem pak soud dodává, ačkoli nemíní nijak snižovat profesionalitu obou znalců, že s ohledem na pojetí popisu mechanismu vzniku zranění, je značně věrohodnější průběh děje popisovaný znalcem [REDAKCE] který ve své argumentaci odkazuje na nyní projednávaný případ, závěry lékařů z vyšetření, naopak znalec Vajtr velmi často argumentuje obecnými pravděpodobnostními rámci, obvyklým průběhem děje, či přinášením možných a od žalovaného skutku odlišných verzí, jak „se to mohlo stát“. Zjednodušeně lze říci, že znalec Šenkýř se ve svých závěrech snaží dobrat závěru, jak ke zranění mohlo opravdu dojít, zatímco znalec Vajtr se toliko snaží dobrat závěru, proč teoreticky ke zranění nemohlo dojít způsobem uvedeným v obžalobě, což je pro posouzení validity jejich znaleckých posudků zcela zásadní závěr, neboť tyto motivační faktory zjevně zvyšují věrohodnost posudku znalce Šenkýře. Soud sice nepřehlédl, že v projednávaném případě došlo k neobvyklému přesunu působení síly, nicméně to nevylučuje, že soudem přijatý mechanismus vzniku zranění neudál, jen to že není typickým a nelze neupozornit, že značnou roli na atypické chování všech zúčastněných měl alkohol.
19. Soud proto uzavírá, že je přesvědčen, že obžalovaný udeřil poškozeného pěstí a popisovaná zranění vznikla v důsledku tohoto úderu, nikoli jinak, koneckonců i znalec Vajtr okrajově připouští, že mechanismus vzniku zranění popisovaný znalcem Šenkýřem je akceptovatelný. Nadto při pouhém výše naznačeném rozboru prostého možného pohybu odlomené části čelisti, není možné bez působení síly z pravé strany, což ostatně připouští i znalec Vajtr.

III. Obhajoba obžalovaného

20. Obhajoba obžalovaného se převážně soustředila na skutkové námitky rozebrané výše, které má soud výše popsánymi skutkovými zjištěními za vyvrácené.
21. K námitkám charakteru právního posouzení především co do naplnění znaku kvalifikované skutkové podstaty a subjektivní stránky žalovaných trestných činů výše popsáním jednáním obžalovaného, se soud vyjadřuje v následující pasáži rozsudku.

Shodu s prvopisem potvrzuje Stanislava Basíková.

IV. Právní posouzení

22. Po právním posouzení výše popsaného jednání soud uzavírá, že obžalovaný svým jednáním naplnil všechny znaky skutkové podstaty zločinu ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1, 3 trestního zákoníku, neboť jinému úmyslně ublížil na zdraví a způsobil mu těžkou újmu na zdraví. K naplnění znaků skutkové podstaty soud uvádí následující.
23. Jak již soud uvedl výše, nemá pochyb o tom, že ke zranění poškozeného došlo jednáním obžalovaného, tedy úderem pěstí do obličeje, kterým mu byla způsobena zranění, z nichž nejzávažnější jsou zlomenina těla dolní čelisti, kloubního výběžku dolní čelisti a zlomenina zadní stěny čelistní dutiny. Tato zranění hodnotí soud jako těžkou újmu na zdraví ve smyslu § 122 odst. 2 písm. i) trestního zákoníku, tedy jako delší dobu trvající poruchu zdraví. K hodnocení zranění poškozeného soud zdůrazňuje, že zákon hovoří o déle trvající poruše zdraví, přičemž ta musí být vážnou poruchou zdraví a je definována nikoli jako zranění vyžadující hospitalizaci, ale jako takový změněný stav zdraví poškozeného, který však svou intenzitou převyšuje ublížení na zdraví, zpravidla dlouhotrvajícími následky a citelným omezením běžného způsobu života. Ačkoli rozhodovací praxe běžně hodnotí jako hranici déle trvající poruchy zranění, které omezuje zásadním způsobem poškozeného v jeho běžném životě nejméně po dobu šesti týdnů, nelze uzavřít, že tato hranice je absolutní a nepřekročitelnou, byť v nyní projednávaném případě s ohledem na posouzení charakteru omezení, jak bude rozebráno níže, naplněna je. Je nezbytné si uvědomit, že pro posouzení toho, zda porucha zdraví je vážnou, není rozhodná jen délka, po kterou trvá, ale i intenzita obtíží s ní spojená. Za situace, kdy zlomenina čelisti omezovala poškozeného nejen tím, že musel nosit fixační dlahy zajištěné gumičkami, a tedy značně omezující pohyblivost čelisti, ale i musel jíst pouze kašovitou stravu, neboť nemohl kousat, což se jistě odrazilo nejen na fyzickém, ale i psychickém stavu poškozeného, navíc soud připomíná i bolestivost zranění a v neposlední řadě také omezení citlivosti brady a rtu. Veškeré popsané obtíže tak ve svém souhrnu značně narušovaly běžný život poškozeného do té míry, že je nepochybné, že jsou vážnou poruchou zdraví a trvaly ode dne zranění nejméně do doby sejmutí dlah, tedy od 23. 12. 2017 do 9. 2. 2018, již jen tato doba pak odůvodňuje, že újmu na zdraví lze posuzovat jako déle trvající. Soud se sice plně ztotožňuje se závěry znalců, co se týče snižující se intenzity dopadů zranění do života poškozeného s postupujícím časem a probíhajícím léčením, avšak je nezbytné upozornit, že posouzení újmy je otázkou právní, nikoli znaleckou. Pro naplnění kritérií není rozhodná ani délka hospitalizace, ani doba, po kterou měl poškozený mezičelistní fixaci, ale skutečně doba omezení jeho běžného způsobu života, tato omezení spadá pod soud i v povinnosti nosit dlahy či přijímat tekutou stravu, tedy nejméně až do 9. 2. 2018. Jen pro úplnost soud připomíná, že v daném případě bylo navíc zranění poškozeného komplikováno několikačetnou frakturou dolní čelisti.
24. Jakkoli si je soud vědom, že obžalovaný bezesporu neměl v úmyslu poškozenému vážněji ublížit, musel být srozuměn s tím, že úder pěstí do obličeje může poškozenému způsobit minimálně takovou újmu na zdraví, která bude splňovat definiční znaky ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku. Koneckonců běžným následkem napadení pěstí je otřes mozku, který je běžně hodnocen jako lehká újma na zdraví, či podvrtnutí krční páteře, které je hodnoceno stejně. Obžalovaný tak spáchal popsané jednání ve formě úmyslu nepřímého, tedy ve formě srozumění s možným následkem, který byl s ohledem na průběh skutkového děje vysoce pravděpodobný. K otázce zavinění přitěžující okolnosti pak soud dodává, že s ohledem na ustanovení § 17 postačí zavinění nedbalostní, tedy skutečnost, že obžalovaný mohl přepokládat, že ke způsobení těžkého následku může dojít a zde je nutné opět poukázat, že je běžně známou skutečností, že po úderu pěstí může dojít ke zlomenině čelisti.
25. Obžalovaným se vedle výše popsaného zločinu spáchal rovněž přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku tím, že veřejně a na místě veřejnosti přístupném se dopustil výtržnosti tím, že napadl jiného.

i z popisu samotného obžalovaného obě osoby byli silně opilí, prakticky neschopné reálně ohrozit obžalovaného a jeho kamaráda. Soud proto při volbě trestu již ukládal trest poměrně citelný, byť samozřejmě v intencích trestní sazby, ukládal trest na samé spodní hranici trestní sazby, tedy ve výměře dvou let. Ostatně ani délku zkušební doby nestanovil soud příliš dlouhou, neboť je zřejmé, že doba dvaceti osmi měsíců je zcela dostačující pro to, aby v ní obžalovaný řádným životem prokázal, že pro jeho nápravu není nutný výkon trestu. Pro posílení výchovné funkce trestu soud současně obžalovanému ve zkušební době podmíněného odsouzení uhradit škodu trestným činem způsobenou, neboť reparace následku trestné činnosti je významným hlediskem nápravy odsouzeného.

VI. Náhrada škody

30. K trestnímu řízení se řádně a včas připojila poškozená Všeobecná zdravotní pojišťovna se svým nárokem na náhradu škody 39 396 Kč.
31. Podle § 228 odst. 1 trestního řádu, odsuzuje-li soud obžalovaného pro trestný čin, kterým způsobil jinému majetkovou škodu nebo nemajetkovou újmu nebo kterým se na úkor poškozeného bezdůvodně obohatil, uloží mu v rozsudku, aby poškozenému nahradil majetkovou škodu nebo nemajetkovou újmu v penězích nebo aby vydal bezdůvodné obohacení, jestliže byl nárok včas uplatněn (§ 43 odst. 3 trestního řádu), nestanoví-li tento zákon jinak; nebrání-li tomu zákonná překážka, soud uloží obžalovanému vždy povinnost k náhradě škody nebo k vydání bezdůvodného obohacení, jestliže je výše škody nebo rozsah bezdůvodného obohacení součástí popisu skutku uvedeného ve výroku rozsudku, jímž se obžalovaný uznává vinným, a škoda v této výši nebyla dosud uhrazena nebo bezdůvodné obohacení nebylo dosud v tomto rozsahu vydáno.
32. K nároku poškozené Všeobecné zdravotní pojišťovny soud uvádí, že v hlavním líčení bylo nepochybně prokázáno, že obžalovaný se dopustil jednání popsáno ve výroku rozsudku, ale také to že tímto jednáním způsobil poškozenému zranění, které si vyžádalo lékařské ošetření, ostatně poškozený byl dokonce hospitalizován v nemocnici. Poskytnutá lékařská péče byla uhrazena poškozenou, která má podle ustanovení § 55 zákona č. 48/1997 Sb. regresní nárok vůči obžalovanému jako osobě, která v důsledku zaviněného protiprávního jednání vůči pojištěnci zapříčinila, že pojišťovna vynaložila náklady na hrazené lékařské služby. Soud tak konstatuje, že s ohledem na skutečnost, že je nepochybné, že poškozený v důsledku napadení obžalovaným utrpěl zranění, které si vyžádalo lékařské ošetření, a tím i nutnost vynaložit náklady na jeho léčbu ze zdravotního pojištění. Je nesporné, že poškozené pojišťovně vznikla škoda, která je rovna vynaloženým nákladům na lékařskou péči. Výše této škody je pak zřejmá z vyúčtování předloženého poškozenou a soud nemá pochyb ani o příčinné souvislosti mezi jednáním obžalovaného a vznikem škody, ostatně tuto lze dovodit již z díkce citovaného ustanovení zákona o veřejném zdravotním pojištění, a proto soud poškozené pojišťovně přiznal nárok na náhradu škody ve výši jí uplatněného nároku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je **přípustné odvolání do osmi dnů** od doručení popisu rozsudku prostřednictvím Okresního soudu v Táboře ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích.

Rozsudek může odvoláním napadnout

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se jej přímo dotýká,
- c) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může ho napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

26. Ani v tomto případě nelze pochybovat o naplnění znaků skutkové podstaty citovaného přečinu, naopak je nezbytné odmítnout argumentaci obhajoby, že jednání obžalovaného nedosahuje intenzity trestného činu, resp. že je na místě užít zásadu subsidiarity trestní represe. Obžalovaný musel být srozuměn, že pokud takto intenzivně napadne druhou osobu, narušuje výrazným způsobem veřejný pořádek. Takové narušení je natolik hrubým zásahem do základních pravidel soužití společností, že je na místě hodnotit jej jako výtržnost, tedy jednání hrubým způsobem narušuje veřejný klid a pořádek a je pro ně typický zjevně neuctivý a neukázněný postoj pachatele k zásadám občanského soužití, na rozdíl od hrubé neslušnosti zpravidla fyzické nebo psychické násilí, které je namířeno proti osobám i věcem (viz ŠÁMAL, Pavel, ŠÁMALOVÁ, Milada. § 358 [Výtržnictví]. In: ŠÁMAL, Pavel, GRIVNA, Tomáš, HERCZEG, Jiří, KRATOCHVÍL, Vladimír, PURY, František, RIZMAN, Stanislav, ŠÁMALOVÁ, Milada, VÁLKOVÁ, Helena, VANDUCHOVÁ, Marie. Trestní zákoník (EVK). 2. vydání. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2012, s. 3321. ISBN 978-80-7400-428-5.). Již jen z citované definice je totiž zjevné, že napadení poškozeného ze strany obžalovaného bylo bezdůvodným násilím, koneckonců jak již soud upozornil výše, obžalovaný jen stěží mohl bránit útoku poškozeného na svého kamaráda a i za situace, kdy by tak činil, by zvolené prostředky byly natolik nepřiměřené, že je plně na místě takové jednání kriminalizovat, zejména když napadení jiného je uvedeno v demonstrativním výčtu příkladů výtržnictví v § 358 odst. 1 trestního zákoníku. Zásada subsidiarity trestní represe totiž dopadá na případy, kdy jednání pachatele sice formálně naplňuje znaky trestného činu, avšak z hlediska dopadů jeho jednání do sféry objektu trestného činu, takové jednání chráněný zájem neporušuje vůbec, nebo natolik okrajově, že reálné dopady nemohou způsobit právem reprobovaný následek. V tomto případě ale o takové situaci nelze mluvit, ba naopak, nelze připustit, aby na zprvu přestupkové jednání otce poškozeného, bylo reagováno hrubým fyzickým násilím.
27. Ve vztahu k tomuto trestnému činu pak obžalovaný jednal v úmyslu nepřímém ve smyslu § 15 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku, tedy byl srozuměn s tím, že svým jednáním poruší veřejný pořádek jako hodnotu chráněnou trestním zákoníkem.

V. Druh a výměra trestu

28. O druhu a výměře trestu soud rozhodoval podle zásad uvedených v ustanovení § 39 trestního zákoníku a posoudil existenci polehčujících a přitěžujících okolností, jak je definuje ustanovení § 41 a § 42 trestního zákoníku a dospěl k následujícímu závěru.
29. Obžalovanému polehčuje jeho dosavadní bezúhonnost, nejenže nebyl postihován pro spáchání trestného činu, ale ani pro přestupková jednání. Je tak zřejmé, že nyní projednávaný skutek je excesem z jeho dosud řádného života, byť excesem velmi závažným. Do určité míry obžalovanému polehčují i okolnosti, za nichž byl trestný čin spáchán, neboť z provedeného dokazování (viz záznam o zásahu hlídky městské policie) je zřejmé, že se skutečně jednalo o potyčku, v jejímž rozpoutání byli aktivnější poškozený a jeho otec, ostatně na tom se shodují prakticky všichni svědci, s výjimkou otce poškozeného, který si ničeho nepamatoval. Na druhé straně obžalovanému přitěžuje spáchání dvou trestných činů a také jeho postoj k jím způsobenému následku. Obžalovaný sice z počátku se snažil reparovat následky trestné činnosti, avšak posléze svůj postoj mění, je zjevné, že se odpovědnosti za své chování snaží vyhnout. Zásadní skutečností je také následek, který svým jednáním obžalovaný způsobil, jakkoli si je vědom soud, že těžká újma na zdraví je již znakem kvalifikované skutkové podstaty, nicméně nelze přehlédnout, že poškozený utrpěl i další zranění, která sice svou intenzitou jsou toliko ublížením na zdraví, nicméně i tato nepochybně život obžalovaného zasáhla. Se zohledněním všech výše uvedených skutečností soud uzavírá, že obžalovaný sice není kriminálně závadovou osobou, jeho chování po spáchání skutku a snaha vyhnout se veškeré odpovědnosti však zvyšují společenskou škodlivost jeho jednání. Je totiž nepřijatelné, aby obžalovaný reagoval na jednání silně opilé osoby, poměrně silným fyzickým násilím, toto jednání nemohou ospravedlnit ani obžalovaným nastiňované obavy o zdraví své a svého kamaráda, zejména za situace, kdy

Shodu s prvopisem potvrzuje Stanislava Basíková.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce, toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh, a to ve lhůtě, v níž může podat odvolání obžalovaný. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný omezen ve svéprávnosti, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho opatrovník a obhájce.

Odvolání musí být ve lhůtě, v níž je lze podat, nebo v další lhůtě stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně odůvodněno, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda ho podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Právo podat odvolání nepřísluší tomu, kdo se ho výslovně vzdal. Odvolání je nutno podat ve **třech** vyhotoveních

Tábor 24. září 2018

Mgr. Ondřej Kubů v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Stanislava Basiková.

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 24.01.2019 a vykonatelnosti dne 24.01.2019.
Připojení doložky provedla Alena Makovcová dne 27.02.2019.

ČESKÁ REPUBLIKA
TRESTNÍ PŘÍKAZ

Samosoudce Okresního soudu v Táboře vydal dne 23. srpna 2018 za užití § 314e odst. 1 trestního řádu následující trestní příkaz:

Obviněný [redacted] narozený [redacted] v obci [redacted]
nezaměstnaný, trvale bytem [redacted] bez
stálého bydliště, adresa pro doručování [redacted]

je vinen, že

dne 1. června 2018 v době od 09.15 do 09.25 hodin v Táboře, v [redacted] -
u laviček před vlakovým a autobusovým nádražím, pod vlivem alkoholu, za přítomnosti více než
tří osob, poté, co mu [redacted] nar. [redacted] delší dobu nadával a provokoval jej,
obviněný záměrně urazil dno skleněné láhve od piva o lavičku, načež ostrým zbytkem láhve,
kterou držel za hrdlo, [redacted] sekl do krku, a způsobil mu tak tržně-řezné rány na krku
vpravo 5x5 cm zasahující do podkoží, bez porušení krčních orgánů (nervově cévního svazku,
hrtanu či štítné žlázy), čili lehké zranění s obvyklou dobou léčení kolem 10-14 dnů,

tedy

dopustil se veřejně a na místě veřejnosti přístupném výtržnosti tím, že napadl jiného,
jinému úmyslně ublížil na zdraví,

čímž spáchal

přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku,
přečin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku za užití § 314e odst. 2 trestního řádu, § 43 odst. 1 trestního
zákoníku a § 80 odst. 1, 2 trestního zákoníku k **úhrnnému** trestu vyhoštění z území České
republiky na dobu **4 (čtyř) let**.

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Kalinová.

Poučení:

Proti tomuto trestnímu příkazu lze **do osmi dnů** ode dne jeho doručení podat u Okresního soudu v Táboře odpor. Právo podat odpor nenáleží poškozenému. Pokud je odpor podán včas a oprávněnou osobou, trestní příkaz se ruší a samosoudce nařídí ve věci hlavní líčení. Při projednávání věci v hlavním líčení není samosoudce vázán právní kvalifikací ani druhem a výměrou trestu obsaženými v trestním příkaze. Nebude-li odpor řádně a včas podán, trestní příkaz se stane pravomocným a vykonatelným. V případě, že obviněný odpor nepodá, vzdává se tím práva na projednání věci v hlavním líčení.

Tábor 23. srpna 2018

Mgr. Martin Prokop v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Kalinová.

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 18.09.2018. Připojení doložky provedla Ivana Kalinová dne 21.03.2019.

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Táboře rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Martina Prokopa a přísedících Vladislavy Čančurové a Miloše Hašpla v hlavním líčení konaném dne 21. listopadu 2018 v Táboře

takto:

Obžalovaný

██████████ narozený ██████████ nezaměstnaný, trvale bytem ██████████
 t. č. bytem ██████████

je vinen, že

dne 8. 12. 2017 kolem 5.50 hodin ve ██████████ okres Tábor, na ulici ██████████ – v areálu společnosti ██████████ na podestě schodiště před skladem, po předchozí slovní rozepři, fyzicky napadl skladníka ██████████ nar. ██████████ a to tak, že jej nejprve ohrožoval baseballovou pálkou namířenou pohybem ruky ke krku poškozeného, kterou poškozený svoji rukou odstrčil z blízkosti své hlavy a udeřil v obraně obžalovaného rukou do hlavy, načež jej obžalovaný uchopil rukou v oblasti hrudníku za oděv a strhl jej ze schodu na zem, a způsobil mu tak oděrky na posledních člancích prstů levé ruky, vymknutí (luxaci) horního mezičlankového kloubu 4. prstu levé ruky se zlomeninou dlaňové porce baze středního článku téhož prstu, čili těžké zranění s obvyklou dobou léčení kolem 8-10 týdnů,

tedy

jinému úmyslně ublížil na zdraví, a způsobil tak těžkou újmu na zdraví,

čímž spáchal

zločin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1, 3 trestního zákoníku,

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Kuchařová.

a odsuzuje se

za tento a sbíhající se přečin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1 trestního zákoníku, jímž byl uznán vinným trestním příkazem Okresního soudu v Mostě ze dne 3. září 2018, č.j. 1T 125/2018 - 36, jenž právní moci nabyl dne 18. října 2018,

podle § 146 odst. 3 trestního zákoníku za užití § 43 odst. 2 trestního zákoníku k **souhrnnému** trestu odnětí svobody v trvání **2 (dvou) let a 1 (jednoho) měsíce**.

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v délce **2 (dvou) let a 6 (šesti) měsíců**.

Podle § 67 odst. 2 písmeno a), § 68 odst. 1, 2, 3 trestního zákoníku se obžalovaný dále odsuzuje k peněžitému trestu ve výměře **15 000 Kč (patnáct tisíc korun českých)**, který se ukládá ve 30 denních dávkách ve výši 500 (pět set) Kč.

Podle § 69 odst. 1 trestního zákoníku se stanoví pro případ, že by ve stanovené lhůtě nebyl peněžitý trest vykonán, náhradní trest odnětí svobody v trvání **2 (dvou) měsíců**.

Podle § 73 odst. 1, 3 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá trest zákazu činnosti, spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu **15 (patnáct) měsíců**.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu se obžalovanému ukládá povinnost zaplatit na náhradu škody poškozeným společnostem:

Zdravotní pojišťovna ministerstva vnitra, pobočka České Budějovice a Plzeň, Klaricova 19, 370 04 České Budějovice, IČ: 47114304, částku 20.587 Kč,

Kooperativa pojišťovna, a. s. Vienna Insurance Group, Centrum pojištění odpovědnosti za pracovní úrazy, Rašínova 692/4, 602 00 Brno, IČ: 47116617, částku 43.656 Kč.

Tímto rozsudkem se podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku ruší výrok o trestu z trestního příkazu Okresního soudu v Mostě ze dne 3. září 2018, č.j. 1T 125/2018 - 36, jakož i všechna další rozhodnutí na tyto výroky obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Odůvodnění:

1. Dokazováním v hlavním líčení byl zjištěn skutkový stav tak, jak je popsán ve výrokové části tohoto rozsudku.

I. Důkazní situace

2. V hlavním líčení byl slyšen obžalovaný [REDAKCE]. Slyšení byli svědci [REDAKCE] a [REDAKCE]. Čten byl úřední záznam o podaném vysvětlení svědka [REDAKCE]. Čten byl **znalecký posudek** z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství [REDAKCE]. Provedeny byly **důkazy listinné**, a to protokol o ohledání místa činu, tedy areálu společnosti [REDAKCE] včetně fotodokumentace. Dále vyčíslení škodného nároku, vzniklého v rámci pojistného plnění Zdravotní pojišťovně ministerstva vnitra a pojišťovně Kooperativa. Dále lékařské zprávy, týkající se zraněné poškozeného [REDAKCE] a průběhu jeho léčby. Záznam o pracovním úrazu, sepsaný svědkem [REDAKCE] vedoucím skladu spol. [REDAKCE]. Dále úřední záznam Policie ČR o šetření stran napadení poškozeného [REDAKCE] zprávy

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Kuchařová.

k osobě obžalovaného, opisy z rejstříku trestů a přestupků, trestní příkaz Okresního soudu v Mostě ze dne 3. září 2018, č.j. 1T 125/2018 – 36, záznam zprávy téhož soudu o stavu výkonu peněžitého trestu a aktuální rejstřík trestů k datu konání hlavního líčení.

3. Soud hodnotil provedené důkazy jednotlivě i v jejich souhrnu, řídicí se svým vnitřním přesvědčením založeným na pečlivém uvážení všech okolností případu (§ 2 odst. 6 tr. řádu) a dospěl k závěru, že má k dispozici dostatečný důkazní materiál, který mu dovoluje ve věci rozhodnout a že obžalovaný se dopustil trestné činnosti tak, jak je uvedeno shora ve výroku tohoto rozsudku.

II. Skutková zjištění a jejich právní hodnocení

4. Obžalovaný [redacted] jednání, jež je mu kladeno za vinu, doznal z části. Ke své osobě uvedl, že nyní pervitin ani marihuanu neužívá, v žalovaném období se ocitl v problémech s přítelkyní, která byla konzumentem pervitinu a s níž má pětiletého syna a vinou toho „měl v hlavě spoustu neřestí,“ které vyústily v tom, že v závodě ve Veselí nad Lužnicí vybuchl. Příčinou jeho skutku však podle něj bylo hostilní chování zaměstnanců [redacted]. On není agresor, ale slušně vychovaný člověk. Poškozený mu údajně nadával do „blbečků,“ a obžalovaný je takový člověk, že jde za tím a hodlá to „vřešit“ hned na místě. Den před skutkem, dne 7. 12. 2017 odpoledne, přijel obžalovaný s [redacted] které se mu sesypaly ve voze, protože jeho vozidlo z neznámých důvodů zbrzdilo a obžalovaný nemohl šlápnout na brzdu. Nebyla to jeho chyba, že se celý náklad sesunul. Musel se vrátit do podniku a náklady znovu vyložit. Nikdo mu nechtěl pomoci. Jeden ze zaměstnanců staršího věku mu dal předtím schválně špatný vozík. Poškozený [redacted] poté obžalovanému vytkl, že na tohoto kolegu křičí. To byl první konflikt mezi nimi. Poškozený [redacted] obžalovanému následně ráno dne 8. 12. 2017 zabouchal na kabinu. Udělal to určitě schválně. Obžalovaný se lekl a spadl z postele. Poškozený chtěl, aby obžalovaný uvolnil rampu. Obžalovaný následně vzal baseballovou pálku a šel za ním. Baseballovou pálku u sebe měl jen z důvodu své ochrany, u rampy viděl asi devět lidí. Nikdo mu nevyhrožoval, ani se jej nesnažil napadnout. Když poškozeného dostihl na schodech (viz snímek z místa činu na č.l. 46 spisu), poškozený se otočil. K žádnému úderu do krku baseballovou pálkou nedošlo. Naopak, poškozený mu dal hned pěstí do obličeje. Obžalovaný šlápl do prázdna, na schodiště, a aby nespádl, chytil [redacted] oběma rukama za oděv pod krkem. V důsledku toho oba spadli ze schodů. Obžalovaný šlápl do prvního schodu pod podestou, kde ztratil stabilitu, a proto se poškozeného chytil. Padali spolu. Jestli se poškozený zranil při dopadu, obžalovaný neví. Následně jej ostatní odzbrojili. Čtena byla výpověď obžalovaného z přípravného řízení, kde uvedl, že si poškozený při pádu vykloubil prst atp. K tomu obžalovaný soudu uvedl, že poté, kdy spadli, křičel poškozený skutečně, že má něco s prstem. Vnímá věc tak, že se měl obžalovanému postavit jako chlap a ne mu nadávat do „blbečků.“ Proto je dobře, že se jej obžalovaný bál. Po skutku byl obžalovaný tak rozčilený, že chtěl poškozenému aspoň vrátit za tu pěst, kterou mu dal do obličeje. Vběhl dovnitř do závodu a najednou proti němu vyběhl chlap s tyčí, který jej bez varování udeřil do hlavy. Nikdo mu nedal první pomoc, pak přijela RZS, ošetřila poškozenému [redacted] prst a obžalovanému sešila obočí. Zápisy z incidentu (viz č.l. 72 spisu) sepisoval vedoucí skladu [redacted] po odjezdu RZS. Obžalovaný s jeho obsahem ale nesouhlasil. Bylo mu však slíbeno, že to vedoucí skladu policii dávat nebude. Pokud poté svědek [redacted] tvrdí, že nic takového neřekl, lže. Zaměstnanci firmy obžalovaného mimoto odpoledne při odjezdu z areálu udali, že před jízdou kouřil marihuanu. Hlídkka Policie mu dala hned po 100 m „stopku,“ test byl pozitivní na kanabis. Trávu kouřil v tu dobu, když mu skladníci nakládali do vozu nové zboží. Nikomu to nikdy nevadilo, dokud nedošlo ke konfliktu a obžalovaný „nevyřadil“ poškozeného [redacted]

Svého jednání obžalovaný litoval.

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Kuchařová.

5. Poněkud odchylná verze skutkového děje vyplynula z výpovědi svědků. Poškozený [REDACTED] líčí, že 8. 12. 2017 nastoupil na směnu jako skladník. Zjistil, že auto obžalovaného mu blokuje vykládku druhého kamionu. Zabouchal na dveře, aby obžalovaného vzbudil. Z kabiny se ozval křik a nadávky. Svědek obžalovaného požádal, zda by mu mohl odjet od rampy a až auto, které přijelo na vykládku, poškozený vyloží, zase si tam může obžalovaný couvnout. Obžalovaný, že nikam nepojede. Svědek připustil, že je možné, že obžalovaného označil za blbečka, ale až když mu obžalovaný začal nadávat. Na odmítnutí odjezdu reagoval svědek tak, že řekl druhému řidiči, aby tedy zajel k vedlejší rampě. Když šel kolem vozu obžalovaného, ten na něj zavolal: „*Ještě jednou mi řekneš ty blbečku, tak tě tu rozmlátím na sračku.*“ Svědek si pomyslel své a šel dál. Následně jej někdo varoval, že na něj jde obžalovaný s baseballovou pálkou. Poškozený se otočil a během dvou vteřin byl obžalovaný před ním. Baseballovou pátku měl podél paže vyztuženo předloktí. Poškozený ji ucítil na krku. Vnímá ji jako úder směrem ke krku, ale nebyla to rána, která by jej ohrozila. Svědek se kryl rukou. Druhou rukou udeřil obžalovaného, tuto ránu vykryl zase obžalovaný a strhl poškozeného ze schodů. Poškozený stál na podestě zády ke zdi, obžalovaný stál proti němu. Nebylo to tak, že by se jej obžalovaný chytil (míněno při pádu). Uchopil jej zepředu, v oblasti hrudníku, za oděv. Při pádu si poškozený zlomil prst. Ostatní obžalovaného odtáhli. Obžalovaný poté běžel do výroby, něco tam křičel, ale u toho už svědek nebyl. O incidentu se sepsal záznam. Svědek si není vědom, že by byl někdo z nich nucen k podpisu.
6. Svědek [REDACTED] směnový technik společnosti [REDACTED] popsal, že zaznamenal konflikt mezi obžalovaným a skladníky firmy již 7. 12. 2017 večer. Podle svědka jim obžalovaný nechtěl pomoci vykládat kamion vody a skladníci to sami dělat nechtěli. Kritického rána pak zaznamenal obžalovaného a poškozeného, jak se perou, přetahují. Na místě byli další čtyři lidé, kouřili a nezakročili. Obžalovaného a poškozeného „nechali dělat si, co chtějí.“ Zahlédl oba aktéry, když padali ze schodů. Poškozený [REDACTED] měl následně prst vykloubený do strany. Obžalovaný pak ještě poškozeného krátce přimáčkł pálkou ke zdi a následně vběhl do výroby mezi lidi. Běhal zde s onou pálkou. Svědek si vzal na svou obranu nějakou trubku, vyzval obžalovaného, aby pátku zahodil. Chvilí se o ni přetahovali a svědek poté obžalovaného praštil a roztrhl mu obočí.
7. Vedoucí skladu společnosti [REDACTED] svědek [REDACTED] v přípravném řízení uvedl, že jednání obžalovaného vůči poškozenému [REDACTED] řešil s oběma u sebe v kanceláři. Oba se k věci vyjádřili, on to zapsal jako záznam o pracovním úrazu. Obžalovaný i poškozený jej podepsali, žádný z nich proti obsahu záznamu nic nenamítal. Obžalovaný neřikal, že by záznam nesouhlasil s tím, co se stalo. Svědek sám mu neřikal, že by byl záznam určen jen pro pojišťovnu. K podpisu nikoho nenutil. Když záznam sepisoval, obžalovaný ještě uvedl, že byl také ve firmě napaden kovovou tyčí. I [REDACTED] zmiňuje, že měl obžalovaný den před napadením poškozeného konflikt s pracovníky skladu v souvislosti s vykládkou nákladu.
8. Soud konstatuje, že vyjádření obžalovaného trpí subjektivním, nevěcným náhledem na příčinu a následek jeho chování. Ze způsobu podání výpovědi a celkového vystupování obou aktérů u soudu (emotivní, vznětlivý u obžalovaného a poměrně klidný a věcný u poškozeného) není obtížné posoudit, komu lze spíše popřát sluchu. Obžalovaný viní ze vzniklé situace zaměstnance společnosti. Je přitom zřejmé, že obžalovaný se nejen dne 8. 12. 2017 ráno, ale zřejmě již odpoledne předešlého dne nechoval k zaměstnancům přátelsky, právě naopak a ve vztahu k poškozenému pak rozhodně nešlo o konflikt vzájemný. Obžalovaný je evidentně popudlivý člověk a poškozený [REDACTED] srozumitelně a uvěřitelně popsal jeho agresivní reakci na probuzení a výzvu k vyklizení rampy. Chování obžalovaného rozhodně nelze považovat za adekvátní vzniklé situaci. Obžalovaný tvrdí, že se mu poškozený odmítl postavit jako chlap, přitom jej sám nemůžně napadl vyzbrojen baseballovou pálkou. Obžalovaný neměl žádný důvod se na obranu proti zaměstnancům firmy ozbrojit. Svědek [REDACTED] popsal pokuřující zaměstnance firmy jako

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Kuchařová.

indiferentní osoby, které na napadení poškozeného reagovaly alibisticky, tak, že oba aktéry „nechali dělat si, co chtějí.“ Soud sice poupravil popis skutku, pokud jde o pokus úderu baseballovou pálkou, jako ohrožování baseballovou pálkou namířenou pohybem ruky ke krku poškozeného. Toto vylíčení lépe vyjadřuje to, co obžalovaný činil, protože – jak případně namítá obhajoba – pokud by chtěl obžalovaný poškozeného skutečně reálně udeřit, probíhala by situace jinak. To však nic nemění na závěru, že obžalovaný prokazatelně vyvolal fyzický střet. Poškozeného uchopil (nikoliv se chytl) a v důsledku jeho ataky oba aktéři spadli ze schodu a poškozený utrpěl těžké zranění. Obžaloba v závěrečné řeči shrnuje, že ve prospěch obžalovaného nebyla v projednávaném případě věc žalována jako zločin úmyslného těžkého ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1 tr. zákoníku. Kvalifikována byla pouze podle § 146 odst. 1, 3 tr. zákoníku, tedy - z hlediska zavinění - pro způsobení nedbalostního těžšího následku při úmyslném útoku na zdraví. Soud konstatuje, že obžalovaný si byl vědom toho, kde v okamžiku útoku na poškozeného stojí a co dělá. Ohrožoval obžalovaného baseballovou pálkou zády k poměrně vysokým kovovým schodům. Musel očekávat, že se jej poškozený lekne. Sám ostatně tvrdí, že chtěl, aby se jej poškozený bál. Obžalovaného uchopil za oděv. Byl tedy ve smyslu § 15 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku minimálně srozuměn s tím, že oba mohou při následném klinči spadnout a že v případě pádu může poškozenému způsobit ublížení na zdraví. Tedy následek předvídaný v § 146 odst. 1 tr. zákoníku. Skutková podstata § 146 odst. 3 tr. zákoníku pak postihuje případy, kdy pachatel měl úmysl způsobit poškozenému ublížení na zdraví, avšak v důsledku útoku došlo u poškozeného k těžké újmě, kterou však pachatel zavinil jen z nedbalosti podle § 16 (resp. § 17 písm. a) tr. zákoníku. Znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství na č.l. 18 a násl. spisu popisuje charakter zranění poškozeného [redacted] včetně obvyklé doby jejich léčeni a omezení v obvyklém způsobu života, jenž dovoluje přisvědčit závěru o těžším následku skutkového děje ve smyslu § 122 odst. 2 tr. zákoníku. Nedbalostní odpovědnost za těžší následek podle § 146 odst. 3 tr. zákoníku nese ten, kdo konflikt vyvolal, byť nebyl ani jeho nepřímým úmyslem. Jde, pro bližší vysvětlení situace, např. o jednání, kdy pachatel udeří poškozeného pěstí do obličeje, způsobí mu tak otřes mozku, tedy újmu odpovídající ublížení na zdraví. V důsledku úderu však poškozený spadne na obrubník a přivodí si komplikovanou zlomeninu kosti stehenní, tedy zranění charakteru těžké újmy na zdraví (příklad citován z Antonín Draštk, Jaroslav Fenyk. Trestní zákoník. Komentář. Wolters Kluwer ČR a.s., 2017). Obžalovaný přitom podle přesvědčení soudu minimálně ve smyslu § 16 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku měl a mohl vědět, že příčinný vztah mezi jeho jednáním a následkem se může rozvinout způsobem požadovaným trestním právem. Měl a mohl si pád z pěti schodů na tvrdou podlahu a následné jakékoliv těžší zranění (např. hlavy či jiného zranitelného orgánu) představit jako možný. Konstrukce nevědomé nedbalosti vychází nejen z povinnosti, ale i možnosti předvídat poruchu zájmu chráněného trestním zákoníkem (srov. např. NS 8 Tdo 351/2011). Z těchto důvodů je soud přesvědčen, že je na místě uznat obžalovaného vinným pro žalovaný zločin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1, 3 tr. zákoníku.

III. Výrok o trestu

9. Vzhledem k osobě obžalovaného, s ohledem na okolnosti a závažnost řešeného činu, je třeba jednání obžalovaného označit za společensky škodlivé a vůči obžalovanému vyvodit trestněprávní důsledky. Při stanovení druhu a výměry trestu vzal soud v úvahu kritéria stanovená ustanovením § 39 tr. zákoníku, přihlédl tedy k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, jež jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem. Přihlédl k poměrům pachatele, jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy. Dále přihlédl k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život obžalovaného, posoudil existenci polehčujících a

přítěžujících okolností, jak je definuje ustanovení § 41 a § 42 tr. zákoníku, a poté dospěl k následujícím závěrům:

10. Obžalovanému svědčí polehčující okolnost v podobě částečného doznání a částečné lítost nad spáchaným trestným činem (§ 41 písm. l), n) tr. zákoníku). Soud přiznal obžalovanému polehčující okolnost ve formě doznání k objektivní a k části subjektivní stránky trestného činu. Lítost pak ovšem s tou výhradou, že obžalovaný lituje spíše následků, nikoli svého chování samotného, které v podstatě považuje za adekvátní. Obžalovanému bylo na místě ukládat trest souhrnný ve vztahu k odsouzení za sbíhající se přečin ohrožení pod vlivem návykové látky (pervitinu a THC) podle § 274 odst. 1 trestního zákoníku, jímž byl uznán vinným trestním příkazem Okresního soudu v Mostě ze dne 3. 9. 2018, č.j. 1T 125/2018 – 36. Z tohoto důvodu mu sice lze přiznat polehčující okolnost ve formě předchozí trestní bezúhonnosti (§ 41 písm. o) tr. zákoníku), avšak trest je ukládán za oba trestné činy. Obecná společenská škodlivost jednání obžalovaného je vymezena zákonodárcem sazbou 2. až 8. let odnětí svobody. Na jeho jednání je možno reagovat i za této situace ještě trestem, nespojeným s odnětím svobody. Obžalovanému byl ukládán výchovný trest při spodní hranici zákonné sazby, podmíněně odložený na zkušební dobu, která umožní sledovat změnu v jeho chování, zejm. pokud jde o bezdůvodnou agresivitu vůči svému okolí. *Zdržet by se měl zcela konzumace drog, které podle přesvědčení soudu nepomáhají řešit neblahý duševní stav obžalovaného, ale naopak mohou akcelarovat jeho agresivitu.* Psychiatrická péče, kterou hodlá dobrovolně podstoupit, by mu v tom mohla pomoci. Zopakován byl trest za sbíhající se trestnou činnost, tedy peněžitý trest a trest zákazu činnosti, ukládaný již trestním příkazem Okresního soudu v Mostě. Rozhodnuto bylo o náhradě škody, ve vztahu k plnění, které poskytly v návaznosti na zranění poškozeného [redacted] Zdravotní pojišťovna ministerstva vnitra a Kooperativa pojišťovna, a. s. Přiměřenou povinnost uhradit škodu ve zkušební době soud v daném případě neukládal, neboť obě společnosti disponují dostatečnými kapacitami k vymáhání pohledávky a toto břemeno nemusí v podobných případech nutně nést trestní soud. Ten se v případě obžalovaného bude soustředit spíše na to, aby pod hrozbou nařízení podmíněného trestu na trest vězení vedl již nadále řádný život a neopakoval jednání podobná těm, pro něž byl nyní odsouzen.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je **přípustné odvolání do osmi dnů** od doručení opisu rozsudku prostřednictvím Okresního soudu v Táboře ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích.

Rozsudek může odvoláním napadnout

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se jej přímo týká
- c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci
- d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může ho napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce, toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel,

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Kuchařová.

osvojenec, manžel a druh, a to ve lhůtě, v níž může podat odvolání obžalovaný. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný omezen ve svéprávnosti, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho opatrovník a obhájce.

Odvolání musí být ve lhůtě, v níž je lze podat, nebo v další lhůtě stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně odůvodněno, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda ho podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Právo podat odvolání nepřísluší tomu, kdo se ho výslovně vzdal. Odvolání je nutno podat ve **třech** vyhotoveních.

Tábor 21. listopadu 2018

Mgr. Martin Prokop v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopísem potvrzuje Markéta Kuchařová.

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 19.12.2018 a vykonatelnosti dne 19.12.2018.
Připojení doložky provedla Alena Makovcová dne 29.10.2019.

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Táboře rozhodl předsedou senátu JUDr. Pavlom Lukačejdou jako samosoudcem v hlavním líčení konaném dne 7. listopadu 2018

takto:

Obžalovaný

██████████ narozen ██████████ v Táboře, nezaměstnaný, trvale bytem ██████████
 ██████████

je vinen, že

1) dne 6. 5. 2017 kolem 17.00-18.30 hodin v ██████████ okres Tábor, ██████████ – ve druhém patře, pod vlivem alkoholu a pervitinu, tloukl a kopal do vstupních dveří bytu č. ██████████ v nájmu ██████████ nar. ██████████ kam se před ním utekla schovat jeho tehdejší družka ██████████ poté, co ji fyzicky napadl, domáhal se vstupu do výše uvedeného bytu, a když nebyl vpuštěn, dveře vykopl, vběhl do bytu - do obývacího pokoje, kde po ██████████ požadoval, aby se s ním vrátila domů, načež byl z bytu vykázan, a následně vyveden, přičemž poškozením dveří způsobil společnosti BGJ Czech, a.s., se sídlem Petrská 1426/1, Praha 1 – Nové Město, IČ: 24733237, škodu ve výši nejméně 559 Kč,

2) dne 6. 5. 2017 v době kolem 19.00 hodin v ██████████ okres Tábor, ██████████ před domy č. p. ██████████ pod vlivem alkoholu a pervitinu, fyzicky napadl člena uniformované hlídky Obvodního oddělení Policie ČR ██████████ která na místě řešila jeho předchozí protiprávní jednání (viz bod 1/), a to ██████████ jehož s rozběhem a ve výskoku kopl do hrudníku, a narazil jej tak na vozidlo Zdravotnické záchranné služby Jihočeského kraje, a způsobil mu tak zarudnutí kožního krytu na hrudníku vpravo vpředu a podkožní krevní výron a nepravidelné oděrky na zevní straně pravé paže v dolní polovině, s obvyklou dobou léčení do 7 dnů,

3) kolem půlnoci z 23. na 24. 8. 2017 v ██████████ okres Tábor, ██████████ – v přízemí, v bytě č. ██████████ v nájmu ██████████ nar. ██████████ s nímž do bytu přišel, a kde v tu dobu bydlel i ██████████ nar. ██████████ fyzicky napadl ██████████ ležícího v posteli, a to úderý pěstí do hlavy a kopy do různých částí těla, v nichž pokračoval i poté, co poškozený upadl na zem, načež jej vyvekl před byt, kde jej ještě jednou udeřil pěstí do obličeje, a výše uvedeným jednáním způsobil poškozenému ██████████ podkožní krevní výrony na hlavě, zhmoždění pravého

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Grulová.

zápěstí a lokte a podvrtnutí krční páteře, čili lehké zranění s obvyklou dobou léčení kolem 2-3 týdnů,

tedy

ad 1) neoprávněně vnikl do obydlí jiného, užil při činu násilí a překonal překážku, jejímž účelem je zabránit vniknutí,

ad 2) užil násilí v úmyslu působit na výkon pravomoci úřední osoby,

ad 3) jinému úmyslně ublížil na zdraví,

čímž spáchal

ad 1) přečin porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, 2 trestního zákoníku,

ad 2) přečin násilí proti úřední osobě podle § 325 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku,

ad 3) přečin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku,

a odsuzuje se

tj. za tyto přečiny a za přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1, 2 tr. zákoníku a přečin poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 tr. zákoníku, za které byl odsouzen trestním příkazem Okresního soudu v Jindřichově Hradci ze dne 31. 10. 2017 sp. zn. 7T 127/2017,

podle § 325 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 2 tr. zákoníku k **souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 24 (dvacet čtyři) měsíců.**

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon uloženého trestu podmíněně odkládá na **zkušební dobu v trvání 42 (čtyřicet dva) měsíců.**

Podle § 82 odst. 2 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá **přiměřená povinnost**, aby ve zkušební době podmíněného odsouzení uhradil podle svých sil škodu tr. činem způsobenou.

Podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku **se zrušuje výrok o trestu z trestního příkazu Okresního soudu v Jindřichově Hradci ze dne 31. 10. 2017 sp. zn. 7T 127/2017**, jakož i všechna další rozhodnutí, která na zrušený výrok obsahově navazovala, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Podle § 99 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku se obžalovanému ukládá **ochranné léčení protialkoholní a protitoxikomanické ve formě ambulantní.**

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu se obžalovaný zavazuje povinností nahradit poškozeným:

- **Oborové zdravotní pojišťovně zaměstnanců bank, pojišťoven a stavebnictví**, se sídlem Praha 4, Roškotova 1225/1, škodu ve výši **9.102 Kč**,

- **Policii ČR, Krajskému ředitelství policie Jčk České Budějovice**, se sídlem České Budějovice, Lannova 26, škodu ve výši **16.190 Kč**,

- **[redacted] narozenému [redacted] bytem [redacted] [redacted]**, nemajetkovou újmu ve výši **500 Kč**.

Odůvodnění:

1. V hlavním líčení byl osobně slyšen obžalovaný, svědci [redacted] a znalkyně [redacted]. Dále byly přečteny úřední záznamy o podaném vysvětlení [redacted].

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Grulová.

██████████ a ██████████ Jako listinné důkazy byly konstatovány testy na alkohol, úřední záznamy policie, lékařské zprávy, fotodokumentace, vyčíslení škody, odborná vyjádření, protokoly o ohledání místa činu včetně fotodokumentace, protokol o toxikologickém vyšetření, osobní výkazy obžalovaného, trestní příkaz OS Č. Budějovice sp. zn. 2T 78/2016, spis OS J. Hradec sp. zn. 7T 127/2017. Dále byly přečteny znalecké posudky z odvětví soudního lékařství, včetně znaleckého posudku z oboru toxikologie. Jako důkaz bylo přečteno potvrzení o účasti obžalovaného v programu doléčování ze závislosti na psychotropních látkách a dále pracovní smlouva.

2. Obžalovaný na svou obhajobu uvádí, že si nepamatuje na věc, neboť v kritický den popíjel alkohol, požil také pervitin a nějaké lysohlávky. Popíjel s kamarádem ██████████. Pravdou je, že se s přítelkyní hádal. Připouští, že policistu napadl a že jej i kousl jeho pes do ruky. Není však pravdou, že by ██████████ fyzicky napadl, je však pravdou, že se spolu hádali. ██████████ měl ██████████ vyvést před dům, neví, zda jej mlátil. Pokud jde o zranění, tak k těm mohl ██████████ přijít někde jinde. Připouští, že při strkanici mohla padnout nějaká facka, ale na to si nepamatuje.
3. Svědkyně ██████████ využila svého práva a ve věci nevyprávěla a konečně nedala ani souhlas s tr. stíháním obžalovaného ohledně útoku na její osobu.
4. Svědkyně ██████████ uvedla, že k ní do bytu přišla ██████████ brečela, byla zmlácená a řekla, že utíká před ██████████. Chvilku poté, co přišla ██████████ příběhl ██████████ vykopl dveře a chtěl, aby s ním šla ██████████ domů. Ta odmítla jeho žádost. Svědci ██████████ potvrdili, že ██████████ byla v obličej viditelně zraněná a že do bytu ██████████ po vykopnutí dveří vnikl ██████████ a chtěl, aby s ním šla ██████████ domů. ██████████ a ██████████ poté vytlačili z bytu ven. Tyto skutečnosti pak potvrdili i výše uvedení svědci.
5. ██████████ a ██████████ potvrdili, že na základě nařízení operačního důstojníka šli do bytu ██████████ v Bechyni, kde měla být napadena ██████████. Toho našli před bytem ██████████ která jim sdělila, že ██████████ jí vykopl dveře a vnikl do bytu. Krátce na to ██████████ vyšel před dům, kde byly další osoby, které se mu snažily nějakým způsobem pomoci. Svědek ██████████ uvedl, že ██████████ v té době začal pobíhat před domem a nakopl jeho kolegu ██████████. To potvrdil i napadený ██████████ který navíc uvedl, že při zatykání ██████████ ten měl na vodítku psa, který jej kousl do ruky, přičemž ██████████ z místa utekl.
6. Svědek ██████████ uvedl, že si všiml skupiny mladíků, jak slovně napadá hlídku policie. To chtěl natočit na svůj mobilní telefon. Přišel k němu ale nějaký mladík a chtěl ho fyzicky napadnout. Následně přijela další policejní hlídka. Svědkyně ██████████ uvedla, že před domem byl nějaký incident, přijela tam záchranka, docházelo tam k nějakým potyčkám mezi mladistvými a policií. Ona to však blíže nesledovala a odešla domů. ██████████ potvrdil, že mezi policií a dalšími osobami docházelo k nějakým výměnám názoru, jeho se snažili policisté odvést. Viděl potyčku mezi ██████████ a policisty, on chtěl ██████████ chránit a vystartoval na policii. Ti ho chytili a zpacifikovali ho, přiložili mu pouta. Ví, že ██████████ pes někoho pokoušal.
7. ██████████ uvedl, že si vzpomíná, že někdy koncem srpna roku 2017 v nočních hodinách k němu přišel jeho známý ██████████ a chtěl, aby mohl u něj přenocovat. Všiml si, že byl zmlácen, měl na sobě čerstvá zranění. Sám od sebe mu řekl, že jej zmlátil ██████████ a že u toho byl ██████████. Proč ho ██████████ zmlátil, to mu ██████████ neřekl. Svědek ██████████ uvedl, že co se týče ██████████ toho nechal přespávat ve svém bytě, neboť jej nechtěl

nechat na ulici. Byly s ním však různé problémy. Žádal jej, aby se od něj odstěhoval. Kritický den, tj. 24. 8. 2017, začal [redacted] dělat bordel, on jej vyvedl před barák, kde jej zpacifikoval a dal mu dvě facky. Pravdou je, že předtím se s [redacted] hádal i [redacted]. Ten chtěl, aby [redacted] odešel z bytu. Neviděl, že by jej [redacted] udeřil, myslí si, že [redacted] už v tuto dobu byl potlučen. Svědek [redacted] uvedl, že si nepamatuje, kdy to přesně bylo, ale [redacted] jej vytáhl z postele, dal mu pár ran na hlavu, nějak jej kopl, vytáhl jej před dům a tam mu dal ještě pěstí, přičemž [redacted] jej nenapadal. Ten den nebyl napaden nikým jiným, ani nebyl pod vlivem drog. Po tomto napadení odešel na pilu k [redacted]. Druhý den tuto skutečnost nahlásil policii.

8. Znalce [redacted] uvedla, že obžalovaný [redacted] je závislý na psychoaktivních látkách, dále zjistila závislost na alkoholu. Při požití alkoholu v kombinaci s metamfetaminem došlo ke snížení rozpoznávacích a ovládacích schopností u obžalovaného, ale nedošlo k jejich vymizení. Dlouhodobé užívání drog a alkoholu ovlivňovalo jeho tr. činnost. Obžalovaný v době spáchání tr. činnosti byl omezeně schopen rozpoznat nebezpečnost svého jednání a omezeně ovládat své jednání. Pobyt obžalovaného na svobodě je nebezpečný, neboť hrozí opakování tr. činnosti, a proto navrhl uložení ochranného protialkoholního a protitoxikomanického léčení s ohledem na zprávu terapeutické komunity, a to ve formě ambulantní. Z vyjádření terapeutické komunity vyplývá, že obžalovaný [redacted] se léčí z kombinované drogové závislosti v [redacted]. V současné době se nachází v [redacted]. V době podání zprávy byl již ve druhé fázi programu, tj. zvládl adaptaci režimu, pracoval na rozvíjení své motivace k životu bez drog. V současné době se učí sebekontrolu, vůli a disciplínu a přebírá zodpovědnost za ostatní členy komunity. Od nástupu do komunity spolupracuje s pracovníky této komunity. Předpoklad ukončení léčby je v prosinci roku 2018. Obžalovaný je pravidelně testován na přítomnost omamných a psychotropních látek, vždy s negativním výsledkem. V současné době, dle potvrzení o účasti klienta v programu se uvádí, že klient je v chráněném ubytování, je zaměstnán na základě pracovní smlouvy. Podmínkou účasti v doléčovacím centru je program abstinence od návykových látek a účast na terapeutických aktivitách. Konečně z pracovní smlouvy vyplývá, že obžalovaný se společností [redacted] uzavřel pracovní poměr na dobu určitou.
9. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, vyplývá, že pošk. [redacted] utrpěl zranění, a to zrudnutí kožního krytu na hrudníku vpravo vpředu, podkožní krevní výron a nepravidelné oděrky na zevní straně pravé paže v dolní polovině a povrchní oděrky v oblasti levého lokte vzadu. Samotné poranění poškozeného nepovažuje znalec ze soudně lékařského hlediska za poškození na zdraví. Pokud jde o poranění [redacted] šlo o poranění lehké. Ze závěrů znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie, vyplývá, že v krvi obžalovaného byl prokázán metamfetamin, ten je návykovou látkou a má silné stimulační účinky na centrální nervovou soustavu. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, vyplývá, že pošk. [redacted] utrpěl podkožní krevní výrony na hlavě, zhmoždění pravého zápěstí a lokte, zjištěné na základě udávané bolestivosti při pohmatovém vyšetření, oděrky a škrábance na dolních končetinách a podvrtnutí krční páteře. Ze soudně lékařského hlediska jde o poranění lehké.
10. Z provedených důkazů, jak jsou výše uvedené, bezpečně vyplývá, že obžalovaný neoprávněně vnikl do bytu [redacted]. To vyplývá z toho, že tato jej do bytu nepozvala a nakonec obžalovaný dveře vykopul, aby se mohl dostat za svou družkou, [redacted]. Tuto skutečnost obžalovaný připouští a nakonec je potvrzována zejména [redacted] a dalšími osobami, které se v bytě nacházely. Obžalovaný pak byl za použití násilí vyveden z bytu ven. Jelikož obžalovaný neoprávněně vnikl do obydlí jiného, užil při činu násilí,

překonal překážku, jejímž účelem je zabránit vniknutí do bytu, tak naplnil znaky přečinu porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, 2 tr. zákoníku.

11. Rovněž je prokázáno, že obžalovaný v [redacted] před domy [redacted] pod vlivem alkoholu a pervitinu fyzicky napadl člena uniformované hlídky, tj. [redacted] a to tak, že jej kopl do hrudníku a nezabránil útoku psa na tohoto příslušníka policie. Tento příslušník policie utrpěl zranění, které není považováno za lehké. Svým útokem chtěl obžalovaný zabránit jeho odvedení na příslušné oddělení policie, o tom svědčí i to, že z místa činu utekl. Obžalovaný za použití násilí působil na výkon pravomoci úřední osoby, tj. policie, a svým jednáním tak naplnil znaky přečinu násilí proti úřední osobě podle § 325 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku.
12. Obžalovaný popírá, že by způsobil zranění [redacted]. Soud jeho tvrzení nevěřil. Jak vyplývá z výpovědí svědků, obžalovaný napadal svou družku, [redacted] a této i způsobil zranění. Konečně znalec z oboru zdravotnictví potvrdil, že obžalovaný pod vlivem alkoholu a psychoaktivních látek je osobou, která se dopouští násilné tr. činnosti a hrozí dokonce opakovaně. Pošk. [redacted] jednoznačně potvrdil, že jej fyzicky napadl a způsobil mu zranění právě obžalovaný. Soud neměl důvod nevěřit tomuto svědkovi, zejména když jeho výpověď je i v souladu se znaleckým posudkem. Jelikož obžalovaný svým fyzickým útokem způsobil [redacted] podvrtnutí krční páteře, krevní výrony na hlavě a další zranění, tak tomu, dle znaleckého posudku, způsobil lehké zranění, tedy naplnil znaky přečinu ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 tr. zákoníku.
13. Společenská škodlivost jednání obžalovaného je již dána tím, že svým jednáním naplnil znaky třech úmyslných přečinů a byl pro obdobnou tr. činnost již odsouzen. Nynější tr. činností se dopustil ve zkušební době podmíněného odsouzení. Je tedy zřejmé, že obžalovaný nedodržel podmínky podmíněného odsouzení. Na druhé straně soud položil velký důraz na to, že obžalovaný učinil kroky k tomu, aby odstranil negativní skutečnosti, které jej vedly ke spáchání tr. činnosti. Obžalovaný po dobu více než jednoho roku žije řádným životem, nedopustil se žádné tr. činnosti a ani přestupku. Léčí se ze závislosti na psychoaktivních látkách a alkoholu. Dle zprávy terapeutické komunity zcela úspěšně. Za situace, kdy obžalovanému mimo podmíněný trest bylo uloženo ochranné protialkoholní a protitoxikomanické léčení ve formě ambulantní, se jeví nepodmíněný trest jako velice přísný, který by se míjel účinkům prevence. To, že obžalovaný projevil velkou snahu po nápravě, vedlo soud k tomu, že obžalovanému byl uložen podmíněný trest odnětí svobody v trvání 24 měsíců s dlouhou zkušební dobou v trvání 42 měsíců. Takto uložený trest je schopen zabezpečit nápravu obžalovaného. Navíc k převýchově byla obžalovanému uložena přiměřená povinnost, aby ve zkušební době podm. odsouzení uhradil podle svých sil škodu, kterou tr. činností způsobil.
14. Včas a řádně se s nárokem na náhradu škody připojili poškození a obžalovaný byl zavázán nahradit těmto poškozeným škodu v těch výších, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozhodnutí.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je **přípustné odvolání do o s m i dnů** od doručení opisu rozsudku prostřednictvím Okresního soudu v Táboře ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích.

Rozsudek může odvoláním napadnout

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku

Shodu s prvopísem potvrzuje Hana Grulová.

- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se jej přímo dotýká
- c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci
- d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může ho napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce, toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh, a to ve lhůtě, v níž může podat odvolání obžalovaný. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný omezen ve svéprávnosti, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho opatrovník a obhájce.

Odvolání musí být ve lhůtě, v níž je lze podat, nebo v další lhůtě stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně odůvodněno, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda ho podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Právo podat odvolání nepřísluší tomu, kdo se ho výslovně vzdal. Odvolání je nutno podat ve **t ř e c h** vyhotoveních.

Tábor 7. listopadu 2018

JUDr. Pavol Lukačejda v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Grulová.

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 31.01.2019 a vykonatelnosti dne 31.01.2019.
Připojení doložky provedla Alena Makovcová dne 28.08.2019.

ČESKÁ REPUBLIKA
TRESTNÍ PŘÍKAZ

Samosoudce Okresního soudu v Táboře vydal dne **12. února 2018** podle § 314e odst. 1 tr. řádu následující **trestní příkaz**:

Obviněný [redacted] narozený [redacted] v Táboře, zedník, trvale bytem [redacted]
 [redacted] t. č. bytem a adresa pro doručování [redacted]

je vinen, že

dne 3. 6. 2017 kolem 4.24 hodin ve Veselí nad Lužnicí, okres Tábor, na [redacted] před [redacted] za přítomnosti více než tří osob, pod vlivem alkoholu, po předchozí slovní rozepři, a poté, co do něj [redacted] zezadu strčil, obviněný [redacted] udeřil pěstí do obličeje, čímž jej srazil na zem, načež ležícího poškozeného opakovaně udeřil pěstí do obličeje, a když se poškozený pokoušel zvednout, kopl jej s nápráhem do obličeje, a způsobil mu tak tržnou ránu na hřbetu nosu při kořeni zleva délky 2 cm, tržnou ránu na horním rtu vlevo délky 3 cm, otřes mozku, zlomeninu nosních kůstek s posunem, dvojitou zlomeninu dolní čelisti, a to vpravo v úrovni 8. zubu a vlevo mezi kořeny 4. a 5. zubu s posunem, a podvrtnutí krční páteře, čili lehké zranění s obvyklou dobou léčení kolem 6 týdnů, načež fyzicky napadl ještě [redacted] nar. [redacted] a to opakovanými údery pěstí do horní části těla, a jednou se jej pokusil kopnout, ale kopem jej nezasáhl, přičemž [redacted] nezpůsobil žádné zranění,

tedy

- dopustil se veřejně a na místě veřejnosti přístupném výtržnosti tím, že napadl jiného,
- jinému úmyslně ublížil na zdraví,

čímž spáchal

- přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku,
- přečin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku za užití § 314e odst. 2 trestního řádu a za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k **úhrnnému trestu odnětí svobody v délce 9 (devět) měsíců.**

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon uloženého trestu podmíněně odkládá na **zkušební dobu v délce 30 (třicet) měsíců.**

Podle § 82 odst. 2 trestního zákoníku se obviněnému ukládá **přiměřená povinnost** v průběhu zkušební doby podmíněného odsouzení uhradit podle svých sil škodu trestným činem způsobenou.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu se obviněnému ukládá **povinnost nahradit poškozené Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky, IČ 41197518**, se sídlem Praha 3 – Vinohrady, Orlická 2020/4, škodu ve výši 32.461 Kč.

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se **poškozený** [redacted] **narozený** [redacted] bytem [redacted] **odkazuje se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.**

Poučení:

Proti tomuto trestnímu příkazu lze do osmi dnů od jeho doručení podat u zdejšího soudu odpor. Právo podat odpor nenáleží poškozenému. Pokud je odpor podán včas a oprávněnou osobou, trestní příkaz se ruší a samosoudce nařídí ve věci hlavní líčení. V případě, že obviněný odpor nepodá, vzdává se tím práva na projednání věci v hlavním líčení.

Tábor 12. února 2018

JUDr. Pavol Lukačejda v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Grulová.

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 20.03.2018. Připojení doložky provedla Petra Čabáková dne 20.03.2018.

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Táboře rozhodl předsedou senátu JUDr. Pavlem Lukačejdou jako samosoudcem v hlavním líčení konaném dne 7. června 2018

takto:

Obžalovaná

██████████ rozená ██████████ narozená ██████████ v Lindřichově Hradci, operátorka ve společnosti ██████████ trvale bytem ██████████

uznává se vinnou, že

dne 17. 9. 2017 v Soběslavi, okres Tábor, ██████████ za přítomnosti nejméně tří osob, pod vlivem alkoholu, nejprve v přesně nezjištěné době kolem 1.30 hodin uchopila dosud neustanoveného muže, sedícího u baru na barové židličce, zezadu za mikinu, a strhla ho z barové židličky, se slovy, že by měl být gentleman a pustit ji sednout, načež si na tuto židličku sedla sama, popíjela alkohol, a záměrně lokty strkala do lidí sedících vedle ní, mj. i do ██████████ nar. ██████████ jenž ji, poté, co do něj strčila poněkolkráté, upozornil, načež ho obviněná udeřila třikrát otevřenou dlaní do obličeje, čímž mu nezpůsobila žádné zranění, dále v přesně nezjištěné době cca mezi 2.00-4.00 hodin, bez jakékoli předchozí rozepré, kopla ██████████ nar. ██████████ do stehna, čímž mu nezpůsobila žádné zranění, kolem 4.15-4.30 hodin, bez jakékoli předchozí rozepré, udeřila ██████████ otevřenou dlaní do obličeje, čímž jí nezpůsobila žádné zranění, a odešla si sednout k baru, když se jí poté ██████████ přišla zeptat, proč to udělala, byla na ní značně nepříjemná, načež mezi ně vstoupil ██████████ nar. ██████████ a obviněná jej okamžitě udeřila sklenicí tzv. whiskeykou do obličeje, a způsobila mu tak řeznou ránu ve tvaru „V“ o velikosti cca 3x4 cm na pravé tváři, čili lehké zranění s obvyklou dobou léčení kolem 10-14 dnů, a když ji následně provozovatel diskotéky - ██████████ nar. ██████████ vyváděl ven před diskotéku, kousla jej do předloktí pravé ruky, a způsobila mu tak hematom,

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Grulová.

tedy

- dopustila se veřejně a na místě veřejnosti přístupném výtržnosti, zejména tím, že napadla jiného,
- jinému úmyslně ublížila na zdraví,

čímž spáchala

- přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku,
- přečin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 146 odst. 1 tr. zákoníku za užití § 43 odst. 1 tr. zákoníku a za použití § 67 odst. 2 písm. b), odst. 3 tr. zákoníku a § 68 odst. 1, 2 tr. zákoníku k **úhrnnému peněžitému trestu v počtu 100 denních sazeb po 100 Kč, tedy v celkové výši 10.000 Kč.**

Podle § 68 odst. 5 tr. zákoníku se obžalované povoluje uložený peněžitý trest splácet ve splátkách po 1.000 Kč měsíčně, počínaje 15. dnem měsíce následujícím po právní moci tohoto rozhodnutí, přičemž se určuje, že výhoda splátek peněžitého trestu odpadá, jestliže obžalovaná nezaplatí dlužnou splátku včas.

Podle § 69 odst. 1 tr. zákoníku se pro případ, že by peněžitý trest nebyl ve stanovené době vykonán, stanovuje **náhradní trest odnětí svobody v délce 5 (pět) měsíců.**

Podle § 229 odst. 1 tr. řádu se **poškozená Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky, IČ 41197518, se sídlem Praha 3 – Vinohrady, Orlická 2020/4, se svým nárokem na náhradu škody odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních.**

Odůvodnění:

Státní zástupkyně a obžalovaná se po vyhlášení rozsudku vzdaly odvolání a prohlásily, že netrvají na vyhotovení odůvodnění, a obžalovaná zároveň prohlásila, že si nepřeje, aby v její prospěch podaly odvolání oprávněné osoby, soud proto v souladu s § 129 odst. 2 trestního řádu vyhotovuje zjednodušený rozsudek, který neobsahuje odůvodnění.

K trestnímu řízení se řádně a včas připojila poškozená Všeobecná zdravotní pojišťovna ČR se svým nárokem na náhradu škody ve výši 4 163 Kč

K nároku poškozené VZP ČR soud uvádí, že v hlavním líčení bylo nepochybně prokázáno, že obžalovaná se dopustila žalovaných přečinů, ale také to, že tímto jednáním způsobila poškozenému zranění, která si vyžádala lékařské ošetření. S ohledem na skutečnost, že poškozenému poskytnutá lékařská péče byla uhrazena VZP ČR, která má podle ustanovení § 55 zákona č. 48/1997 Sb. regresní nárok vůči obžalovanému jako osobě, která v důsledku zaviněného protiprávního jednání vůči pojištěnci zapříčinila, že pojišťovna vynaložila náklady na hrazené lékařské služby. Soud tak uzavírá, že s ohledem na skutečnost, že je nepochybné, že zranění poškozeného si vyžádalo lékařské ošetření a tím i nutnost vynaložit náklady na léčbu poškozeného ze zdravotního pojištění, nelze zpochybnit ani vznik škody, která je rovna vynaloženým nákladům na lékařskou péči. Výše této škody je pak zřejmá z vyúčtování předloženého poškozenou a soud nemá pochyb ani o příčinné souvislosti mezi jednáním obžalované a vznikem škody, ostatně tuto lze dovodit již z díkce citovaného ustanovení zákona o veřejném zdravotním pojištění. Nicméně i přes výše uvedené soud poškozené pojišťovně škodu nepřiznal, neboť obžalovaná doložila její úhradu v celé poškozenou VZP ČR požadované výši. Nárok poškozené tedy již byl uspokojen a tím pohledávka poškozené zanikla, nelze ji tedy již

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Grulová.

příznat. Soud proto ve smyslu § 229 odst. 1 trestního řádu poškozenou s celým jejím nárokem odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je **přípustné odvolání do osmi dnů** od doručení opisu rozsudku prostřednictvím Okresního soudu v Táboře ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích.

Rozsudek může odvoláním napadnout

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se jej přímo dotýká
- c) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může ho napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce, toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh, a to ve lhůtě, v níž může podat odvolání obžalovaný. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný omezen ve svéprávnosti, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho opatrovník a obhájce.

Odvolání musí být ve lhůtě, v níž je lze podat, nebo v další lhůtě stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně odůvodněno, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda ho podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Právo podat odvolání nepřísluší tomu, kdo se ho výslovně vzdal. Odvolání je nutno podat ve **třech** vyhotoveních.

Tábor 7. června 2018

JUDr. Pavol Lukačejda v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Grulová.

Toto rozhodnutí nabylo ve výroku o vině a trestu právní moci dne 07.06.2018. Připojení doložky provedla Petra Čabáková dne 18.04.2019.

